

5. gr.

Aðferðir við rannsóknir á deilumálum vinnuveitenda og verkamanna skulu vera eins einfaldar og fljótlegar og unnt er.

6. gr.

1. Vinnuveitendur og verkamenn skulu hvattir til að forðast deilur, og ef þær samt sem áður koma upp, þá að komast að réttlátri lausn þeirra með sáttum.
2. Í þessu skyni skal gera allar mögulegar ráðstafanir til þess að hafa samráð og samvinnu við fulltrúa frá félögum vinnuveitenda og verkamanna við að koma á fót og starfrækja stofnun til sáttumleitana í vinnudeilum.
3. Að teknu tilliti til starfsemi slíkrar stofnunar skulu opinberir embættismenn annast rannsókn á deilum, leitast við að stuðla að sáttum og aðstoða aðila við að komast að réttlátri lausn á deilum.
4. Þar sem því verður við komið, skulu þessir embættismenn vera sérstaklega skipaðir til þessara starfa.

7. gr.

1. Setja skal á fót svo fljótt sem auðið er skipulagðar framkvæmdir til lausnar á deilum milli vinnuveitenda og verkamanna.
2. Þar sem því verður við komið, skulu fulltrúar vinnuveitenda og verkamanna, þar á meðal fulltrúar viðkomandi félaga þeirra, þar sem þau eru til, taka þátt í samvinnu um framkvæmdir þessar á þann hátt og að svo miklu leyti, sem ákveðið kann að vera af hlutaðeigandi yfirvaldi. Ávallt skulu þó þessir fulltrúar vera jafnmargir frá báðum aðilum og jafnrétt háir.

8. og 9. gr.

(Samsvara 30. og 31. gr. samþykktar nr. 81.)

10. og 11. gr.

(Samhljóða 22. og 23. gr. samþykktar nr. 82.)

12.—19. gr.

(Samhljóða 32.—39. gr. samþykktar nr. 81.)

VII. Samþykkt (nr. 85) um vinnueftirlit í ósjálfstæðum landsvæðum.

1. gr.

Halda skal uppi vinnueftirliti í ósjálfstæðum landsvæðum, er uppfylli kröfur 2.—5. greinar þessarar samþykktar.

2. gr.

Starfslið vinnueftirlitsins skal skipað eftirlitsmönnum, sem hlotið hafa viðeigandi þjálfun.

3. gr.

Greiða skal fyrir því, að verkamenn og fulltrúar þeirra geti haft óháð samband við eftirlitsmennina.

4. gr.

1. Eftirlitsmenn, sem tilnefndir hafa verið af hlutaðeigandi yfirvaldi og hafa í höndum embættisbréf, skulu með stuttu millibili rannsaka vinnuskilyrði.
2. Til framkvæmdar skyldustarfa sinna skal eftirlitsmönnum heimilað með lögum:
 - a) að koma óhindraðir á hvern eftirlitsskyldan vinnustað, hvenær sem er að degi eða nóttu og skoða slíkar vinnustöðvar, ef þeir hafa gilda ástæðu til að halda, að þar vinnu fólk, sem njóti lagaverndar;

- b) að koma að degi til í hver þau húsakynni, sem þeir hafa gilda ástæðu til að halda, að séu eftirlitsskyld, og
- c) að framkvæma hverjar þær rannsóknir, athuganir eða eftirgreunslanir, sem þeir telja sér nauðsynlegar til að ganga úr skugga um, að ákvæðum laganna sé til fullnustu hlýtt, sér í lagi skal þeim heimilt:
- i) að spyrja atvinnurekanda eða starfsfólk fyrirtækisins í einrúmi eða í vitna viðurvist um hvaða atriði sem er varðandi framkvæmd lagaákvæðanna, eða leita upplýsinga hjá hverjum öðrum manni, sem þeir kunna að telja nauðsyn til þera,
 - ii) að krefjast þess, að framvísað sé bókum, skráum eða öðrum skjölum, sem skylt er að færa samkvæmt lögum eða reglugerðum varðandi vinnuskilyrði, til athugunar á því, hvort þau séu í samræmi við lagaákvæðin, svo og að taka afrit af slíkum skjölum og gera útdrátt úr þeim.
 - iii) að láta setja upp auglýsingar, sem ráð er fyrir gert í lagaákvæðunum,
 - iv) að taka og hafa á brott með sér sýnishorn af efnum og hráefnum, sem notuð eru eða höfð með höndum, enda sé atvinnurekandanum eða fulltrúa hans tilkynnt um öll þau sýnishorn, sem tekin eru eða flutt á brott í þessu skyni.
3. Þegar eftirlitsmenn koma í eftirlitsferð, skulu þeir gera atvinnurekandanum eða fulltrúa hans aðvart um komu sína, nema þeir áliti, að slík aðvörung geli verið skaðleg fyrir framkvæmd skyldustarfa þeirra.

5. gr.

Með undantekningum, sem gerðar kunna að vera í landslögum eða reglugerðum, skal vinnueftirlitsmönnum:

- a) óheimilt að eiga neinna beinna eða óbeinna hagsmuna að gæta í fyrirtækjum þeim, sem þeim ber að lita eftir;
- b) óheimilt, að viðlögðum hæfilegum refsingum eða öðrum viðurlögum, að ljósta upp neinum leyndarmálum um iðnað, viðskipti eða vinnuáðferðir, sem þeir hafa komizt að í störfum sínum, og gildir þetta jafnt, þótt þeir séu hættir störfum;
- c) skylt að gæta fyllstu þagmælsku um það, frá hverjum kvartanir, sem þeim kunna að berast um ágalla eða brot á lagaákvæðum, eru komnar og eigi gefa atvinnurekanda eða umboðsmanni hans neina bendingu um, að heimsókn þeirra á vinnustað sé gerð að framkominni slíkri kvörtun.

6. og 7. gr.

(Samhljóða 30. og 31. gr. samþykktar nr. 81.)

8. gr.

(Samhljóða 23. gr. samþykktar nr. 82.)

9. gr.

Þegar yfirlýsing um, að ákvæðum samþykktarinnar frá 1947, um vinnueftirlit, skuli beitt á einhverju landsvæði, hefur verið send aðalforstjóra Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar í samræmi við 30. gr. þeirrar samþykktar, eða þegar yfirlýsing um, að skuldbindingar þeirra samþykktar skuli ganga í gildi fyrir eitthvert landsvæði, hefur verið send á sama hátt í samræmi við 31. gr. hennar, þá skal þessi samþykkt hætta að gilda fyrir það landsvæði.

10.—17. gr.

(Samhljóða 32.—39. gr. samþykktar nr. 81.)